

2. navadna nedelja – leto C

Svatba v galilejski Kani

Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« Njegova mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.« Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere. Jezus jim je rekel: »Napolnite vrče z vodo!« In napolnili so jih do vrha. Nato jim je rekel: »Zajemite zdaj in nesite starešini!« In nesli so mu. Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina in mu rekel: »Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil do zdaj.« Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj.

Potem je šel dol v Kafarnáum in z njim njegova mati, njegovi bratje in njegovi učenci; in tam so ostali nekaj dni. Jn 2,1-12

Nora ljubezen

Zdi se, da pri tem čudežu preprosto ne moremo mimo vprašanja: **Ali je to res smiselno? Ko so se ljudje že napili**, kot pravi starešina, Bog poskrbi še za približno **šeststo litrov dobrega vina**. Le čemu? Mar ni to več kot spotakljivo dejanje? Ali ni to dejanje na robu razumnega? Še bolj zanimivo postane, ko pogledamo, v katerem evangeliju najdemo poročilo o tem čudežu. Ker se mi je zdel tako poznan, se nisem o tem nikoli vprašal in sem mislil, da o tem govorijo vsi evangelisti. Vendar ne! Najdemo ga v začetku Janezovega evangelija in nikjer drugje. Kako zanimiva kombinacija besedil! Spomnimo se odlomka iz prvega poglavja Janezovega evangelija, ki ga beremo na božič: V začetku je bila Beseda in Beseda je bila Bog. Po njej je nastalo vse, kar je nastalega ... Ta mogočen ton, filozofsko in teološko dodelana misel, se nadaljuje s tako banalnim dejanjem. O čem nam to govori!?

Govori nam o samem bistvu našega Boga. Ta mogočna beseda, se, kot smo slišali, spusti na zemljo in si ne preskrbi boljšega bivališča kot so **jasli**. Ta mogočna beseda, po kateri je vse nastalo, se postavi **v vrsto grešnikov** in sprejme Janezov krst. Ta ista mogočna beseda tvega zgražanje od ljudi, ko na svatbi naredi iz vode **toliko vina, da bodo lahko vsi pijani**.

Zakaj Bog prihaja med nas na tako neverjeten način? Zakaj ves čas hodi po robu zdravega okusa, bi lahko rekli? Zato ker **se želi dotakniti zadnjega roba našega planeta, zadnjega kotička na katerem biva človek, zadnjega grešnika na tej ljubi Zemlji**. Ni ga strah, da ga bodo imeli za požrešneža in pijanca. Ne boji se, da ga bodo imeli za javnega grešnika in prevaranta. Ne ozira se na dejstvo, da se zgražajo nad neprimernostjo njegovih besed in dejanj. Edina želja je, da bi pritegnil v svojo bližino prav vsakega.

Če ostanemo le pri treh omenjenih dejanjih, ki razodevajo skrivnost božje ljubezni, bomo tudi razumeli, kaj Bog prinaša tudi v najbolj zakotne kraje Zemlje in najbolj zategla srca. Ko se rodi, sporoča angel pastirjem: Ne bojte se! Glejte, **oznanjam vam veliko veselje**, ki bo za vse ljudstvo.« Ko Jezus stopi v reko Jordan se oglasi glas, ki pravi: Ta je moj ljubljeni Sin, nad **katerim imam veselje**. Najbrž ni potrebno ugibati, čemu je Jezus na svatbi priskrbel vino, ki ga je zmanjkalo. Mar ne zaradi **veselja**!

Bog torej išče vse načine, kako bi nam bil blizu. Nobena pot do nas ni ne prestrma ne pretežka. **Vse poti prehodi zaradi nas, da bi nam prinesel veselje**, ki ga svet ne more dati.

Božični prazniki so mimo. Čas ko smo doživljali lepo božjo bližino ob jaslicah, se umika. Povabljeni smo, **da iz veselja, ki smo ga doživljali, stopimo na pot pričevanja**. Kakor se Bog dotika nas, smo povabljeni, da se po nas dotakne tistih, ki so daleč od Boga. Ne bomo jih dosegli z mogočno besedo, ampak z besedo, o kateri smo slišali:

- da je preprosta in tvega biti zavržena,
- da priznava težo skušnjav in stopa med grešniki,
- da se ne boji pohujšanja, ampak se vedno veseli življenja in verjame vanj.

Naša preprosta beseda, naj bo njegova beseda veselega sporočila. Naj bo današnji evangelij torej povabilo, da gremo na pot pričevanja.